

[Waldorff]

hjælp til selvhjælp gennem privatisering af opgaverne på ældreområdet og sådan noget – så tror jeg, at den virkelige fare ligger i, at bl.a. socialdemokratiet, men såmænd da også de borgerlige partier, igennem årene har opbygget et formynderisk system, som gør folk modtagelige for det.

Jeg vil godt sige, at i det omfang det reelt drejede sig om at indføre selvforvaltning, at give f.eks. forældre reelle muligheder for at gå ind i institutionsarbejdet i en diskussion af, hvordan forholdene skulle være for børnene, så er det selvfølgelig godt. Men det, der er problemet, er, at det er ikke det, det handler om. Det, det handler om, er at legitimere nedskæringerne, og den største fare i det her er, at privatiseringen kommer ganske af sig selv. Ved at gøre den offentlige sektor tilstrækkelig dårlig skaber man automatisk privatisering, f.eks. i form af reklamer for private hospitaler, hvor der står, at det, de får ud af det, er: »Ingen ventelister – egen læge – ingen senge på gangene.« Det er sådan, der sker en privatisering. Det er en direkte konsekvens af de nedskæringer, bl.a. inden for sygehussektoren og den sociale sektor, som mange har medvirket i, også socialdemokratiet.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Vil hr. Waldorff vise vores referent herne-
de, hvor det sidste citat var fra.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er med en vis ulyst, jeg tager ordet i denne forespørgselsdebat, for jeg har en fornemmelse af, at forsørgeren faktisk har en dolk i ærmet, at meningen med det sådan set var, at vi andre skulle med på vognen, skulle modarbejde den offentlige sektor, skulle nedvurdere den offentlige sektor og dens værdi i samfundet og også nedvurdere dem, som har været med til – det er der mange af os der har – at udbygge den offentlige sektor efter de ønsker, vi nu havde på daværende tidspunkt, og også være med til at nedvurdere de mennesker, som er i den offentlige sektor.

Vi har en offentlig sektor, som flertallet i dette ting har ønsket, har været med til at udbygge, og som det store flertal stadig væk ikke ønsker at nedbryde. Det, som er ideen, og som jeg også synes er en positiv idé, er at prøve på at vurdere: har vi udbygget den

rigtigt overalt, er der mulighed for et bedre samvirke imellem den private og den offentlige sektor, er der dele, man har taget ind, som man ikke skulle have taget ind, er der institutioner osv., som lige så vel kan være private som offentlige eller begge dele, så der kan blive en fornuftig konkurrence måske? Det er det, der er ideen. Men ved at prøve på ligesom at angribe den offentlige sektor i stedet for at få den til at samvirke med den private sektor, ødelægger man mulighederne for i fremtiden at få noget positivt ud af et fællesskab imellem den offentlige og den private sektor.

Når jeg sagde, det var med ulyst, jeg tog ordet, er det netop, fordi jeg havde fornemmelsen af, at det var målsætningen, og når jeg ser, hvad man replicerer fra den modsatte side i salen, må jeg notere, at det er det, man opfatter.

Må jeg sige til fremskridtspartiet, at det er ikke kristeligt folkepartis målsætning at ødelægge den offentlige sektor. Jeg gentager: kristeligt folkeparti vil gerne være med til, at der bliver et samvirke imellem den offentlige og den private sektor, og at man undersøger mulighederne for områdefordeling og beskæftigelsesmæssig fordeling imellem den offentlige og den private sektor. Mere ligger der ikke i privatiseringsbestrebelse.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Nu er jeg lidt i tvivl om, hvorvidt det er statsministeren eller finansministeren, der skal have ordet først. Finansministeren.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skal søge at varetage den samlede regerings interesser i sagen, men det skulle heller ikke være særlig besværligt. Der har været ført en interessant, men noget vidtstrakt debat. Jeg skal kun knytte nogle få bemærkninger til, hvad der er blevet sagt.

Så vidt jeg kunne forstå, var der lidt uenighed om, hvordan man skulle definere begrebet. Hr. Camre udlagde det sådan, at efter socialdemokratiets opfattelse var privatisering ikke et forsøg på at skabe effektivitet, men på at skruer tiden tilbage. Hr. Gade fra SF havde den modsatte opfattelse, at privatisering måtte føre til en u hensigtsmæssig effektivisering, som ville føre til afskedigelser og dermed til nye udgifter for det offentlige.